

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 4Csp/88/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217202127
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2017:3217202127.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: T. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, o zaplatenie 6 606,72 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.05.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6606,72 eur, spolu s úrokom omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 6606,72 eur od 17.1.2013 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že dňa 13.5.2011 Poštová banka, a.s. a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver, ktorý sa žalovaný zaviazal veriteľovi vrátiť v splátkach s lehotou splatnosti podľa zmluva, za podmienok dohodnutých v zmluve v úvere. Žalovaný sa dostal do omeškania a Poštová banka a.s. si uplatnila právo na predčasné splatenie úveru, žalovaný dlžnú sumu veriteľovi neuhradil. Veriteľ - Poštová banka, a.s. si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátene príslušenstva predčasne splatným ku dňu 17.1.2013. V súlade s dohodnutými podmienkami, s obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi i úrok vo výške 13,90 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému výlučne istinu nesplateného úveru a zákonné úroky z omeškania. Pohľadávka veriteľa - Poštová banka a.s. voči žalovanému bola so všetkými právami a povinnosťami na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2016 postúpená na žalobcu. Aktuálnym veriteľom pohľadávky je Žalobca, postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené. Pohľadávka voči žalovanému bola súdne uplatňovaná a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel a vo veci vydal Rozhodcovský rozsudok dňa 10.10.2014 sp.zn. IA-A/0614/0024 právoplatný dňa 5.12.2014 a vykonateľný dňa 9.12.2014 (ďalej aj ako rozhodcovský rozsudok). Dňa 30.3.2015 bol podaný návrh na výkon exekúcie súd, Okresný súd Bánovce nad Bebravou vo veci zamietol žiadosť na vykonanie exekúcie sp.zn. 6Er/154/2015 a exekučné konanie zastavil. Žalobca nárok nepovažuje za premlčaný, dátum predčasnej splatnosti nastal dňa 17.1.2013. Podaním žaloby na rozhodcovský súd prestala premlčacia doba plynúť, a to počas vedeného rozhodcovského konania a následne v období keď veriteľ-oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie až do času, keď z dôvodu posúdenia neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom, došlo k zastaveniu exekučného konania. Účinky zastavenia exekučného konania je potrebné na

účely ďalšieho vymáhania pohľadávky v zásade prirovnať k stavu zrušenia rozhodcovského rozsudku. Premlčacia doba ešte neuplynula, pretože spočívala od podania žaloby na rozhodcovskom súde až do zastavenia exekučného konania a po zastavení začala plynúť znova (a to s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. kon. 11Co/92/2016-88 zo dňa 29.3.2016).

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa strany sporu nezúčastnili, žalobca svoju neúčast' ospravedlnil, súd postupom podľa ust. § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu.

3. Súd vykonal dokazovanie listinami a to: Zmluva o úvere zo dňa 13.5.2011, Obchodné podmienky pre úver č.l. 5-9, Všeobecné podmienky čl. 13-35, Výzva úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.1.2013 spolu s doručenkou č.l. 35-36, Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2016 zo dňa 6.10.2016, spis tunajšieho súdu sp.zn. 6Er/154/2014 a zistil tento doplňujúci skutkový a právny stav.

4. Poštová banka a.s. (predchodca žalobcu) so žalovaným uzavrela dňa 13.5.2011 Zmluvu o úvere, na základe ktorej sa dohodli na poskytnutí úveru vo výške 7000,- eur. Účastníci zmluvy sa dohodli na podmienkach: výška úveru:7000,- eur, celková výška nákladov: 6378,63,- eur, počet splátok: 120, poplatok za správu úveru: 1,66 eur, splátka úveru spolu s poplatkom za správu úveru: 118,93 eur, ročná úroková sadzba 13,9 %, RPMN 15,85 %, priemerná hodnota RPMN 11,64 %. Termín konečnej splatnosti: 25.5.2021, dátum prvej splátky: 25.6.2011, dátum každej splátky k 25. dňu v mesiaci. V dôsledku konania žalovaného ktorým podstatným spôsobom porušil Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.5.2011 Poštová banka a.s. dňa 17.1.2013 vyhlásila úver predčasne splatný v celom rozsahu a žalované vyzvala na úhradu dlhu v celkovej výške 7029,04 eur do 10 dní od doručenia tejto výzvy, ktorú žalovaný prevzal dňa 22.1.2013. Dňa 24.6.2014 Poštová banka a.s. podala návrh na rozhodcovský súd, ktorý dňa 10.10.2014 rozhodol a dňa 05.12.2014 tento rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť a dňa 9.12.2014 vykonateľnosť. Dňa 30.3.2015 podala Poštová banka a.s. návrh na vykonanie exekúcie. Dňa 3.9.2015 exekučný súd exekučné konanie zastavil, potom ako bola žiadosť o vydania poverenia zamietnutá rozhodnutím exekučného súdu vo veci sp.zn. 6Er/154/2015-37 zo dňa 13.7.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.8.2015. Rozhodnutie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2015. Dňa 6.10.2016 banka- Poštová banka, a.s. a žalobca uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2016, podľa ktorej (čl. III, vymedzenie pohľadávok, bod 1) postupca-Poštová banka, a.s. postupuje na postupníka-žalobcu ku dňu účinnosti zmluvy pohľadávky spolu s príslušenstvom, špecifikované v Prílohe č. 1, a to čo do právneho dôvodu, osôb dlžníkov a výšky pohľadávok, ktorej istina i príslušenstvo sú vyčíslené ku dňu 4.10.2016.

5. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy o úvere, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ

sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa ust. § 525 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

9. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase uzatvárania zmluvy o úvere), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

10. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok; ďalej len Zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v súčasnom znení orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

14. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia,

že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

17. Podľa Čl. 8 C.s.p. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

18. Podľa ust. 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

19. Súd posudzoval vzťah strán sporu podľa Občianskeho zákonníka. Zmluva, z ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok, podľa tvrdení žalobcu zmluva o úvere zo dňa 13.5.2011 má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý poskytnutím úveru uspokojoval svoje osobné potreby a žalobca resp. predchodca žalobcu vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu - banka. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola žalobcom resp. predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom a preto na daný úverový vzťah súd aplikoval i ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Táto norma nadobudla účinnosť 01.05.2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozeráť ako na spotrebiteľskú zmluvu. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. Spotrebiteľský charakter zmluvy predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka aj na posúdenie právneho vzťahu, ktorý je podľa Obchodného zákonníka absolútny obchod.

20. Novela zákona o ochrane spotrebiteľa v § 5b zaviedla povinnosť súdu ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

21. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu tvrdil, ale je povinný ju súdu aj preukázať.

22. V danej veci žalobca súdu tvrdil, že Poštová banka, a.s.. a žalobca uzavreli dňa 6.10.2016 zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom mala byť aj pohľadávka voči žalovanému uplatňovaná v tomto spore žalobcom. Súd uvádza, že súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.3.2003. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napr. z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/40/2008 ako aj sp.z. 1Cdo/76/2007 zo dňa 28.01.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietať a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. US337/2012 zo dňa 03.07.2012. Žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal že predmetom postúpenia na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2016 bola aj pohľadávka voči žalovanému zo Zmluvy o úvere zo dňa 13.5.2011. Súd poukazuje že samotná zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2016 vymedzuje pohľadávky odkazom na prílohu č.1, ktorá však nie je súčasťou predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2016 a žalobca túto prílohu k žalobe nepriložil. Žalobca tak neuniesol dôkazné bremeno, pričom toto bolo jeho povinnosťou bez toho, aby ho na splnenie dôkaznej povinnosti súd vyzval. Žalobca je v tomto spore zastúpený advokátom.

K žalobe dôkazy nepredložil, ale ani neoznačil, a neučinil tak ani na pojednávaní, na ktoré bol riadne predvolaný. Na tomto pojednávaní kedy súd po vykonanom dokazovaní rozhodol sa nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil, súhlasil aby sa toto pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti a rozhodlo na ňom na základe listinných dôkazov.

23. Žalobu je však potrebné zamietnuť i z ďalších dôvodov. Súd mal predloženými listinami zo strany žalobcu preukázané, že pôvodným veriteľom je banka. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu uvedených v žalobe a z ostaných podaní žalobcu a z vykonaného dokazovania na pojednávaní súd dospel k názoru, že v prejednávanej veci neboli dodržané všetky podmienky postúpenia ustanovené zákonom o bankách. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

24. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Tomu nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia ("...môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku... postúpiť"), ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie "Ochrana klientov a bankové tajomstvo". Účelom tohto ustanovenia teda nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky, uvedené v tomto ustanovení, splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon by bol absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offo. V danom prípade ,keďže právnym predchodcom žalobcu bola banka, je potrebné zistiť, či boli pri samotnom postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda, či postúpenie pohľadávky bolo platné.

25. Súd zistil z predložených všeobecných obchodných podmienok že postúpenie pohľadávky banky je upravené aj v bode 9.1, časť II všeobecných obchodných podmienok. Súd k tomuto dojednaniu uvádza, že ide neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože táto nebola individuálne dojednaná (je súčasťou formulárových všeobecných obchodných podmienok) a dovoľuje dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa(a podľa ust. § 53 ods.4 písm. b) Občianskeho zákonníka). V zmysle § 525 ods. 1 občianskeho zákonníka je možné postúpiť pohľadávku za predpokladu, že zmenou veriteľa by sa nezmenil obsah pohľadávky. Takouto pohľadávkou je aj pohľadávka banky. S každou pohľadávkou banky sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle zákona o bankách. Nejde o povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu s klientom, ale priamo zo zákona. Ak banka pohľadávku postúpi na iný subjekt, ktorý nespadá pod právny režim zákona o bankách, obsah právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom sa podstatným spôsobom zmení (napr. aj povinnosť zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka a pod.). Postupca (ak to nie je opäť banka) totiž už nie je viazaný právnou úpravou zákona o bankách, jeho postavenie je odlišné od postavenia banky, má iné zákonné právo a povinnosti voči dlžníkovi, nemá tie povinnosti, ktoré má banka priamo určené zákonom. A preto ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách stanovuje kedy banka môže písomnou zmluvou postúpiť pohľadávku z bankového úveru inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta, dlžníka. Ak toto zákonné ust. postupca-banka nedodrží takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a podľa § 39 Občianskeho zákona i neplatné.

26. Po zistení skutkového stavu a po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorej splnenia sa voči žalovanému v tomto spore domáha aj z ďalších dôvodov. Je tomu tak pre rozpor zmluvy o postúpení zo dňa 6.10.2016 so zákonom, a teda pre jej neplatnosť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Uzavretím tejto zmluvy o postúpení zo dňa 6.10.2016 vo vzťahu k žalovanému nebol dodržaný § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spôsobilým predmetom

postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba splatná pohľadávka za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Žalobca v konaní nepreukázal, že vyzval žalovaného v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca v spore predložil iba výzvu zo dňa 17.1.2013 označená ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, o ktorej bolo v konaní preukázané, že bola žalovanému doručená. Súd je názoru, že uvedenú písomnosť banky-právneho predchodcu žalobcu nemožno považovať (a to aj napriek tomu, že obsahuje znenie o určení lehoty na úhradu 10 dní od jej doručenia na úhradu avšak už dlhu „v celom rozsahu“) za výzvu v zmysle ust. § 92 ods.8 zákona o bankách, a to vzhľadom na obsah tohto právneho úkonu, pretože ním banka - predchodca žalobcu nevyzýva žalovaného k úhrade v dôsledku omeškania dlžníka so splnením záväzku ale uvedeným jednostranným úkonom predchodca žalobcu - banka už vyhlasuje mimoriadnu, predčasnú splatnosť úveru. Vzhľadom na ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom, súd mal zato, že vôľou banky týmto právny úkonom bolo „nadobudnúť právo na splatnosť celého úveru“, v tomto úkone nie je žiadna zmienka o tom, že by mal byť dlžník v omeškaní, s akým plnením, odkedy, resp. v akej výške a preto je nemožno považovať za výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

27. V ďalšom však súd uvádza, že ak by aj s jednostranným právny úkonom označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, mali nastať účinky výzvy podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nič by sa nezmenilo na skutočnosti o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 6.10.2016 medzi pôvodným veriteľom - Poštovou bankou a.s. - t.j. bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Vzhľadom na konečnú splatnosť úveru dohodnutú v zmysle zmluvy o úvere a špecifikáciu plnenia, ktorého zaplata sa žalobca v predmetnom spore domáha (mesačné splácanie úveru s konečnou splatnosťou dňa 25.5.2021), je zrejmé, že súčasťou postupovanej pohľadávky boli aj splátky, ktorých splatnosť mala nastať až po 6.10.2016, t.j. po uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky, čo je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže na žalobcu bola postúpená pohľadávka, ktorá vzhľadom na výsledky dokazovania ku dňu postúpenia nebola v celosti splatná. V konaní nebolo preukázané, že pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom - Poštovou bankou a.s. - t.j. bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k platnému zosplateniu celého dlhu žalovaného, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy o úvere pôvodným veriteľom. Aj keď žalobca doručil súdu listinu o vyhlásení splatnosti celého úveru zo dňa 17.1.2013 nepreukázal, že pred týmto jednostranným úkonom banka splnila podmienky podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 8 (teraz ods. 9) Občianskeho zákonníka, a to že upozornila dlžníka, žalovaného, spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva-zosplatenia úveru, práva žiadať o zaplata celého úveru. A ak v takomto prípade banka zmluvou postúpila celý úver ide o neplatný právny úkon. Uvedené vyplýva i z rozsudku KS v Bratislave vo veci 6Co 58/2016, (podľa ktorého rozhodnutia, že keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k riadnemu vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu). Zmluva o postúpení pohľadávok z 6.10.2016 je preto neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv než má, žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia.

28. Žalobca je v tomto spore zastúpený advokátom. Súd mal predloženými listinami zo strany žalobcu preukázané, že pôvodným veriteľom je banka. Keďže žalobcom nebolo preukázané, ale ani tvrdené, naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postúpenej pohľadávky v čase jej postúpenia, výzva banky adresovaná dlžníkom pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. I na základe vyššie uvedených dôvodov považoval súd zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 6.10.2016 v časti pohľadávky voči žalovanému za neplatnú, žalobca tak nebol v konaní aktívne vecne legitimovaný, žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia, žalobcom uplatnené právo v tomto spore mu nie je možné priznať a preto súd žalobu zamietol. Súd sa už ďalšími prostriedkami procesnej útoky a hmotnoprávnymi námietkami uvádzaným žalobcom v spore (ako výška dlhu, včasné uplatnenie práva žalobcom pred uplynutím premlčacej lehoty) nezaoberal, pretože k zamietnutiu žaloby došlo v dôsledku nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vo veci samej bol žalovaný (súd žalobu zamietol) a preto by mu patril nárok na náhradu trov konania, náhradu trov konania si neuplatnil, z predmetnej veci je zjavné, že mu žiadne trovy ani nevynikli, preto súd rozhodol, že žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie (§ 48 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)).